

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 espalcie (szer. esp. 22 mm) 30 gr. W tekście 1 mm w 4 espalcie (szer. esp. 69 mm) 3.— Zi. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 176.

Kraków, czwartek 1 sierpnia 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Pr numerata miesięczna 4.50 Zi., z odnośnikiem do domu 5 Zi. — Konto czekowe: Warszawa 658.

Brytyjski krążownik zatopiony.

Atak samolotów niemieckich na Dover. — 4 okręty poważnie uszkodzone — 15 samolotów angielskich strącono w walce powietrznej.

Berlin, 31 lipca. Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje: Niemieckie oddziały samolotów nurkowych zaatakowały port Dover. Cztery znajdujące się w porcie okręty, łącznej pojemności 32.000 ton, zostały tak poważnie trafione, że należy się liczyć z ich całkowitą stratą.

Podczas tego nalotu doszło do zaciekłych walk powietrznych z oddziałami nieprzyjacielskich samolotów myśliwskich, przy czym 12 brytyjskich samolotów typu „Spitfire”, trzy samoloty „Hurricane” oraz

trzy niemieckie samoloty zostały zestrzelone.

W czasie zbrojnego wywiadu nad Kanałem i nad angielskim wybrzeżem wschodnim udało się zatopić krążownik pojemności ok. 10.000 ton i okręt handlowy, pojemności 1.000 ton, a dalszy okręt handlowy poważnie uszkodzić.

Brytyjskie samoloty dokonały w nocy na 30 lipca nalotu na Niemcy północne i zachodnie. Zrzucone przez nie bomby trafiły wyłącznie w objekty niewojkowe, nie wyrządzając żadnych szkód.

mich fontannach ziemi i wody. Wydawało się, opowiada jeden ze świadków nocy, jak gdyby niemieckie samoloty nalatywały w niekończących się falach. Raz po raz nowe fale nacierających samolotów po 8 maszyn każda, napadały na port i zrzucały swój bombowy balast.

Gdy angielskie samoloty wystartowały w powietrze, bombowce niemieckie opuściły pole, aby dać dojść do głosu swej eskorcie bojowej. Lotnicy, którzy przedtem krążyli na bardzo znacznej wysokości, podjęli walkę z angielskimi samolotami, która potoczyła się potem nad kanałem La Manche.

Angielska propaganda, która z początku podjęła groteskową próbę i twierdziła, że niemiecki atak został odparty, zadawała się obecnie twierdzeniem, że udało się odeprzeć ostatnią falę nalotu, zanim samoloty zrzuciły bomby.

Bez wątpliwości jednak, jak to można wywnioskować ze wszystkich sprawozdań angielskich, atak pozostał po sobie olbrzymie wrażenie, tem więcej, że według oceny Anglików atak ten był najsilniejszym ze wszystkich dotychczas przeprowadzanych nad wybrzeżem angielskim i niewątpliwie wyrządził olbrzymie szkody.

Jak spadły bomby na Dover?

Opowiadanie naocznego świadka.

Sztokholm, 31 lipca. W związku z wielkim nalotem, przeprowadzonym przez samoloty niemieckie w poniedziałek na wschodnie wybrzeże Anglii, angielskie ministerstwo lotnictwa w dalszym ciągu utrzymuje teorię o „nieznanym porcie”. Ministerstwo Informacji w międzyczasie przepuściło wiadomości, z której można było się domyślić, że chodzi o Dover.

Sprawozdania, pochodzące ze źródeł angielskich i neutralnych o przebiegu nalo-

tu są niezwykle dramatyczne i dają pojęcie o rozmiarach niemieckiego nalotu. Na niebie ukazały się gromady samolotów, zarówno bombowych, jak i myśliwskich. Niemal prostopodłże rzucały się niemieckie samoloty nurkowe na wyznaczone cele, nie troszcząc się, jak to przyznają nawet angielskie sprawozdania, o ostrzelanie baterii artylerji przeciwlotniczej.

Wszędzie spadały bomby, których skutki wybuchu dały się zauważyć po ubrzy-

Zbombardowanie konwoju angielskiego.

Skuteczny nalot na port Aden.

Rzym, 31 lipca. Włoski komunikat wojenny brzmi następująco: Główna kwatery armji włoskiej komunikuje: Ubiegłej nocy liczne formacje włoskiej floty powietrznej zaatakowały na wschodniej części Morza Śródziemnego nieprzyjacielski konwój, który płynął pod osłoną okrętów wojennych, mając również lotniskowiec do dyspozycji. Rozmaite jednostki zostały trafione. Jeden okręt został podpalony.

W ciągu walki powietrznej między włoskimi bombowcami a nieprzyjacielskimi samolotami myśliwskimi, które wystartowały z pokładu lotniskowca, został zestrzelony jeden nieprzyjacielski samolot. Jeden samolot włoski nie powrócił.

W Afryce wschodniej wzmocniono oddziały, które obsadziły Kurmak, przyczem pochwycono całą nieprzyjacielską kolumnę zaopatrzenia, z prowiantom, bronią i amunicją. Port w Adenie został skutecznie obrzucony bombami. Jeden okręt został trafiony. (p)

Brytyjcy artylerzyści

stają przed sądem wojennym.

(=) Algeiras, 31 lipca. Z Gibraltaru donoszą, że wielu artylerzystów angielskich baterji artylerji przeciwlotniczej zostało postawionych przed sądem wojennym „z powodu niewojskowego i niezdecydowanego zachowania się” w czasie ostatniego wielkiego ataku powietrznego.

Wyróżnienie niem. produkcji filmowej przez Włochy.

(§§) Berlin, 31 lipca. Minister Niemiec dr Goebbels przyjął w obecności ambasadora królestwa Włoch Dino Alfieri przewodniczącego włoskiej organizacji przemysłowców ministra stanu hr. Volpi di Misurata. Hr. Volpi wręczył drowi Goebbelsowi puhar Biennale w Wenecji z r. 1939, przyznany za gigantyczny niemiecki film „Robert Koch”, plakiety brązowe za dwa filmy kulturalne „Czy zwierzęta myślą?” i „Rabusie podwodni” oraz medal brązowy, uzyskany przez film „Szał nocy balowej”.

Dlaczego rząd francuski opuści Vichy?

Zurych, 31 lipca. Ciekawe szczegóły o stosunkach panujących w siedzibie rządu francuskiego w Vichy podaje szwajcarskie pismo „Basler Nachrichten”.

Wobec przepelnienia tej miejscowości wychodźcami, którzy po większej części znajdowali się w niezwykle ciężkich warunkach finansowych, przybrało Vichy, niegdyś bardzo eleganckie i wytworne, wygląd miasta zamieszkałego przez biedotę. Doszło wkrótce do tego, że nie można było otrzymać najpotrzebniejszych środków żywności czy też części garderoby, w restauracjach trzeba było zamawiać sobie na kilka godzin przed obiadem miejsce, a o biady wydawane w zakładach gastronomicznych były niezwykle ograniczone.

Wieczorem w mieście panowały zupełnie prawie ciemności, gdyż oświetlenie ulic było zakazane, to też o godz. 10-ej wieczór panowała zupełna cisza i martwość. Wszystkie pokoje hotelowe pozostawiane były

niezliczonemi łózkami i kanapami, na których spali uchodźcy. W mieście nie było ani jednego teatru, a jedynie kilka kin wyświetlających stare filmy.

Marszałek Pétain, Laval i Bandoim mieszkała w hotelu „Du Parc”, w którym przebywała również wielka ilość różnych interesantów ciszających się w hallu tego hotelu. Jeszcze bardziej przepelniony był hotel „des Ambassadeurs”, gdzie zamieszkała członkowie korpusu dyplomatycznego. Życie w tym hotelu odznacza się ciągłymi przyjęciami, herbatkami itd. urządzanymi przeważnie w dużym wspólnym salonie w hotelu, to też życie korpusu dyplomatycznego nie było nigdy tak zgrane, jak właśnie w tym czasie.

Każda wiadomość polityczna obiegająca natychmiast wszystkie mieszkające w hotelu rodziny dyplomatów, a nawet przesiąkała do miejscowej służby. Z tych też wszystkich względów rząd francuski musiał pomyśleć o innej siedzibie. (p)

Państwowy trybunał sędzić będzie Francuzów, którzy przyczynili się do wybuchu wojny.

Projekt ustawy przyjęto w Vichy.

(=) Berno Szwajcarskie, 31 lipca. Jak donoszą z Vichy, w ubiegły poniedziałek po posiedzeniu rady ministrów zakomunikował minister spraw wewnętrznych następujące oświadczenie dla prasy:

O godzinie 18-tej zebrała się rada ministrów pod przewodnictwem marszałka Pétaina. Uchwalono zamknięcie drugiej sesji zgromadzeń departamentowych przedłożyć do rozpoczęcia czwartego kwartału 1940 r. Prefektom w terenach okupowanych udzielono pełnomocnictw w kierunku utrzymania czynności służbowych w służbie publicznej i związanych z tem nominacji. W końcu rada ministrów omawiała zagadnienia co do odpowiedzialności za przystąpienie Francji do obecnej wojny. Przyjęto projekt

ustawy, która przewiduje stworzenie specjalnego trybunału państwowego.

Madame Tabouis w Ameryce.

(=) Nowy Jork, 31 lipca. Madame Tabouis przybyła we wtorek do Nowego Jorku. Niewątpliwie nikt w Europie nie wyjeje po niej ani jednej łzy. Nawet Francja ma już dość tej, tak niegdyś ubóstwiającej podlegaczki i fabrykantki kłamstw z „Oeuvre”. Musiała ona gorzko zapłacić za ślepe tolerowanie jej dziennikarskich wybryków przez dziesiątki lat.

Wraz z madame Tabouis przybyły do Ameryki dwa wielkie transporty potomków zamożnych rodzin angielskich. Młode

Groźne niepokoje w Haifie.

Następstwo ostatniego ataku powietrznego włoskiego.

(=) Trypolis, 31 lipca. Z Alutto nadeszła tu wiadomość, że po ostatnim włoskim ataku powietrznym na Haifę, wybuchły wśród tamtejszej ludności groźne zaburzenia. Wiele sklepów żydowskich zdemolowano.

Powodów tych rozruchów należy szukać w niedostatecznej ochronie przeciwlotniczej ludności arabskiej. W rzeczywistości żydzi w Haifie posiadają liczne i wygodne schrony przeciwlotnicze, podczas gdy Arabowie po największej części skazani są na swoje chaty, przez których nędzne dachy przebijają nawet odłamki pocisków artylerji przeciwlotniczej. Prawie wszyscy zabici i ranni podczas ostatniego ataku lotniczego zostali trafieni odłamkami pocisków artyleryjskich.

ładys i lordowie w otoczeniu swoich wychowawczyń i guwernantek będą kontynuować swój dotychczasowy feudalny tryb życia. Natomiast dzieci robotników mogą łatwiej znosić braki, spowodowane wojną, ponieważ ograniczanie się, bieda i nędza nie są dla nich niczem nowym.

Bułgarscy ministrowie powrócili do Sofji.

Ministrowie złożyli sprawozdanie królowi.

(=) Sofja, 31 lipca. Z wzrastającą niecierpliwością oczekiwała bułgarska opinja publiczna powrotu swoich ministrów z wizyty w Niemczech.

W pierwszym rzędzie ogromne zadowolenie wywołała tu powszechnie wiadomość o przyjęciu ministrów przez Wodza zwycięskich wielkich Niemiec. Fakt ten dał również okazję prasie do stwierdzenia, że przyjęcie przez Adolfa Hitlera stanowi równocześnie dowód wagi i znaczenia rozmów w Salzburgu.

Nie więc dziwnego, że olbrzymie tłumy ludności wyległy na ulice, kiedy premier prof. Filoff i minister spraw zagranicznych Popoff powracali z lotniska do miasta. Tłumy powitały ministrów okrzykami radości i kwiatami. Z taką samą serdecznością zostali oni powitani na lotnisku przez członków rządu, przedstawicieli dworu i reprezentantów korpusu dyplomatycznego.

Telegram prezydenta dra Tiso do kanclerza Hitlera.

(§§) Berlin, 31 lipca. Prezydent republiki słowackiej dr Tiso przesłał, po powrocie do Bratysławy, telegram na ręce kanclerza Hitlera, w którym złożył podziękowanie za gościnę w Niemczech.

Słowacki premier dr Tuka przesłał w drodze telegraficznej swe podziękowanie ministrowi spraw zagranicznych von Ribbentropowi za gościnę przyjęcie w Niemczech.

Rekonstrukcja rządu słowackiego.

Dr Tuka objął tekę spraw zagranicznych.

(=) Bratysława, 31 lipca. Prezydent republiki słowackiej powierzył premierowi drowi Tuce sprawowanie urzędu ministra spraw zagranicznych. Ponadto prezydent Tiso zamianował Sano Macha ministrem spraw wewnętrznych, powierzając mu równocześnie stanowisko naczelnego komendanta gwardji hlinskowskiej.

Pełniący dotychczas obowiązki ministra spraw zagranicznych i spraw wewnętrznych Durczanski na własne życzenie ustąpił z zajmowanego urzędu.

Depsze premierów Bułgarii i Rumunii do Adolfa Hitlera.

(=) Berlin, 31 lipca. Premier bułgarski Filoff oraz premier rumuński Gigurtu przy opuszczeniu Niemiec wyrazili telegraficznie Adolfowi Hitlerowi swoje podziękowanie za przyjęcie w Niemczech.

Wydalenie anglo-sasów z Szanghaju.

Berlin, 31 lipca. Zgodnie z poleceniem rządu nankińskiego zwrócił się ostatnio nadburmistrz Szanghaju do konsulów generalnych Wielkiej Brytanji i Stanów Zjednoczonych z żądaniem wydalenia sześciu Amerykanów i jednego Anglika z konesji europejskiej, z powodu działalności na rzecz rządu Czun-King. (p)

Z dnia na dzień

(=) Kraków, 31 lipca.

Umiarkowanie i sprawiedliwość

Wszyscy zdają sobie sprawę, że przeciąganie obecnego konfliktu wojennego wysuwa na czoło zagadnień światowych nowe zasady współżycia między ludźmi, odmienne od dotychczasowych, a gwarantujące utrzymanie trwałej równowagi międzynarodowej.

Równocześnie jest zrozumiałe, że uspokojenie obecnej rozkołysanej atmosfery europejskiej nie da się przeprowadzić w ciągu krótkiego czasu, tak jak dokonanie każdego wielkiego dzieła, zmieniającego warunki życia ludzkiego wymaga dłuższego czasu na skryształowanie się i wniknięcie do świadomości powszechnej.

Niemniej nie należy zaniedbywać żadnej okazji do ujawnienia zdobyczy nowego porządku rzeczy, na jakich ma się oprzeć trwałe uregulowanie stosunków między ludźmi w nowym, wyrastającym przed nami okresie. Życzenia narodów idą przeważnie w jednym kierunku i nie dają się przełamać dążeniami pojedynczych grup, mających swoje własne, egoistyczne interesy, odmienne od zadań powszechnych.

Pierwszą zasadą, jaka się już sformułowała w przekonaniu powszechnym, jest pragnienie, aby przyszłe uregulowanie stosunków międzynarodowych miało charakter trwały i niezmienny, a temsamem aby dawało rękojmię, iż zbudowane będzie na zasadach nie podlegających zmiennym fluktuacjom interesów partykularnych, odmiennych od interesu powszechnego.

Zasady takie zostały jasno i niedwuznacznie sformułowane w ostatnich deklaracjach niemieckich meżów stanu, ujawniających wobec przedstawicieli państw bałkańskich w czasie ostatnich konferencji, poświęconych uspokojeniu antagonizmów małych narodów, zamieszkujących Bałkany.

Zasady te są proste, jak wszystko, na czym buduje się prawda i prawdziwy dobrobyt narodów. Nie zawierają one niczego sensacyjnego i są oddawna znane i uznawane, jako prawdziwe podstawy uspokojenia między narodami, niestety jednak nigdy lub w bardzo małym stopniu były dotychczas wprowadzone w życie.

Linjami wytycznymi, na jakich oprzeć się powinno całe przyszłe uregulowanie współżycia międzynarodowego, bez których to współżycie nie będzie miało gwarancji trwałości są: umiarkowanie i sprawiedliwość.

Umiarkowanie było sławione jeszcze przez narody starożytne, jako najwspanialsza gwarancja spokoju i zadowolenia i to tak w odniesieniu do jednostek, jak i całych narodów. Poza to umiarkowanie działa dobroczynnie zarówno na stronę mającą w danym momencie przewagę faktyczną i moralną, jak i na stronę zmuszoną do podporządkowania się stronie silniejszej.

Harmonia, jaka rodzi się z takiego ustosunkowania obu nierównych sił, wychodzi na korzyść nie tylko zainteresowanych stron, ale także całego otoczenia, nie mówiąc już o moralnych walorach takiego rozwiązania aktualnych trudności.

Nie należy zaś zapominać, że każde trwałe uregulowanie stosunków musi być oparte na podstawach moralnych, stanowiących podwalinę budowy świata. Zasady sprawiedliwości były uznawane od najdawniejszych czasów jako najpewniejszy i najłatwiejszy grunt, na którym może się oprzeć każda budowa, mająca w sobie zaletki trwałości.

Konieczności życiowe, które zmuszają do wykroczenia przeciwko tej zasadzie okazują się zawsze zwodniczymi, a w końcu, po pokonaniu tych konieczności, okazują się za kroczenie drogą sprawiedliwości daje najprostsze i najłatwiejsze zadowolenie konfliktu.

Należy przyznać wielką odwagę i zrozumienie podstaw życiowych tym czynnikom, które nie wahały się uznać wymienionych powyżej zasad za fundamenty swej działalności i wytyczne swego postępowania. Zasady te, tak stare, a tak niedostatecznie dotychczas wprowadzone w życie, nie dadzą się akryć przed światem i muszą z konieczności stanąć na czele stosunków międzynarodowych, jako naczelne hasła gwarantujące trwałe zadowolenie i uspokojenie ludzkości.

Sano Mach o wizycie w Niemczech

(=) Bratysława, 31 lipca. Prezydent państwa dr Tiso, premier dr Tuks i Sano Mach po swej wizycie w Salzburgu powrócili do stolicy Słowacji.

Sano Mach po powrocie oświadczył wobec przedstawicieli prasy co następuje: „Jestem bardzo zadowolony z naszej wizyty w Niemczech i mamy pełną świadomość, że istnienie i szczęśliwa przyszłość państwa słowackiego zostały całkowicie zabezpieczone. Słowa, jakie usłyszeliśmy od Wodza narodu niemieckiego, stanowią dla nas gwarancję, że suwerenny naród słowacki ma zabezpieczony zdrowy i nieskrępowany rozwój w ramach swego samodzielnego słowackiego państwa. Co znaczy słowo Adolfa Hitlera i ochrona kierowanego przez niego państwa niemieckiego, to dziś mogli już zrozumieć cały świat. My Słowacy możemy dziękować Bogu, że jako pierwsi przyłączyliśmy się do walki o realizowanie genialnej koncepcji Adolfa Hitlera. Pragnąłbym — zakończył Mach — aby każdy Słowak mógł słyszeć Adolfa Hitlera tak, jak myśmy go słyszeli. Jestem przekonany, że taki dzień stałby się świętem dla całego narodu słowackiego.

Naprężenie stosunków brytyjsko-japońskich.

Nowe skandaliczne odkrycia. — Angielski protest w Tokio.

Sztokholm, 31 lipca. Napięcie między Japonią a Anglią wzrasta szybko i zatrważająco dla interesów Anglii na Dalekim Wschodzie.

Angielski ambasador w Tokio założył protest przeciwko aresztowaniu brytyjskich kupców i ponownie zażądał wypuszczenia ich z więzienia. Poza to angielski ambasador zażądał prawa wglądu w materiał, którym obciąża się uwięzionych. Ponieważ jednak w danym wypadku chodzi o podejrzenie o szpiegostwo, przeto prawdopodobnie żądanie to nie zostanie spełnione. Japoński minister spraw zagranicznych, według relacji angielskich, przyrzekł jedynie przyspieszenie przesłuchania policyjnego, ale nie ponadto.

Angielska prasa domaga się tymczasem represji. „Daily Express” przypomina przykład rosyjski i poleca, jako najskuteczniejszy środek odwetu, zaaresztowanie 11 Japończyków w Anglii, a jeśli było koniecznym, to także i zerwanie stosunków handlowych z Japonią oraz powtórne podjęcie dostaw broni przez Burmę.

W podobnym tonie zachęca „News Chronicle” rząd angielski do daleko posuniętego zbadania tego wypadku i domaganie się pełnej satysfakcji. Jeśli by antyangielskie akty miały się powtarzać, wówczas polityka angielska musiałaby ulec rewizji.

Ogólnie panuje przekonanie, że aresztowania w Japonii stanowią postępowanie tak niezwyklego charakteru, że metody odwetu są niezbędne. Próba, zmierzająca przez kompromis w sprawie Burmy, do po-

litycznego porozumienia na dłuższy dystans, była błędem. Wskutek tego musi być zastosowana inna metoda.

Według doniesień „Dagens Nyheter” wiele kół londyńskich spodziewa się, że stanowisko Japonii ulegnie dalszemu zaostrzeniu, być może nawet aż do akcji wojskowej. W każdym razie w neutralnych kołach zagranicznych panuje wrażenie, że Japonia wystąpi z ofensywą dyplomatyczną, wykorzystując słabość Anglii i Francji oraz różnorodność zajęć obecnej polityki północno-amerykańskiej.

„Stockholms Tidningen”, omawiając angielskie usiłowania, zmierzające do odwrócenia stosunków, wyjaśnia, że stanowisko armii japońskiej wobec Wielkiej Brytanii jest zdecydowanie nieprzyjazne. Kierujące osobistości wojskowe domagają się nieustannie wyeliminowania angielskich interesów nie tylko z Chin, ale także z całej Azji Wschodniej. Nie ulega wątpliwości, że z drugiej strony Anglii założyła przez Secret Service zeroko rozgałęzioną sieć agentów w Japonii, podobnie, jak i w innych krajach azjatyckich.

Nikt nie może twierdzić, że aresztowania były bezpodstawne, aczkolwiek akt oskarżenia nie został jeszcze opublikowany. Fakt, iż przedstawiciel agencji Reutersa popełnił samobójstwo, wskazuje na to, że obawiał się on, iż nie będzie mógł wykaazać swej niewinności. Prawdopodobnie należy oczekiwać sensacyjnych odkryć, które mogą doprowadzić do tego, że całe społeczeństwo japońskie zmobilizuje się przeciwko Anglii.

Masowe aresztowania w Japonii po wykryciu angielskiej sieci szpiegowskiej

(=) Tokio, 31 lipca. W związku z wykryciem angielskiej sieci szpiegowskiej władze policyjne w Kurume i Kiuciu oficjalnie komunikują, że w dniu 27 lipca ujęto w Kurume i Szimonoseki szereg „obcych szpie-

gów”, którzy zostali osadzeni w więzieniu flodetem w Nagasaki i Kuel. Jak przy tej okazji komunikują, ma się do czynienia wyłącznie z obywatelami brytyjskimi.

„Angielska polityka na Dalekim Wschodzie ogniskiem szpiegostwa”

Japońskie ministerstwo wojny ostrzega przed sabotażami i prowokacjami agentów Secret Service.

(=) Tokio, 31 lipca. Sensacyjne zdemaskowanie szeroko rozgałęzionej brytyjskiej organizacji szpiegowskiej w Japonii spo-

wadowało miarodajne władze do ostrzeżenia ludności w sposób bardzo katoryczny przed zbrodnictwami intrygami angiel-

Przed ustąpieniem Duffa Coopera

Sztokholm, 31 lipca. Według nadanych informacji, dobrze poinformowana kółka londyńskie oczekują ustąpienia angielskiego ministra propagandy Duffa Coopera.

Ministrowie z partii pracy wykorzystali ogólnie niezadowolone cady prasy z działalności ministra informacji i zażądali od Churchilla natychmiastowej dymisji Coopera. Labour Party chce obsadzić ministerstwo propagandy swoim człowiekiem i w ten sposób umocnić swoje stanowisko w rządzie.

Jak oświadczała wymienione kółka, Winston Churchill miał już wyrazić zgodę na usunięcie Duffa Coopera, ponieważ chce on wypadek ten wykorzystać jako kozła ofiarnego wobec stale wzrastającej, skutkiem nerwowości ludności, krytyki rządu.

Akcja zmierzająca do usunięcia Duffa Coopera ma się rozpocząć dyskusją w Izbie Gmin na temat działalności ministerstwa informacji. Deputowany Grenville wnie- sio odpowiednią interpelację. Poruszy on najjaskrawszy wypadek, a mianowicie sprawę „Lancaster”. Zapyta się on, dlaczego wiadomość o zatopieniu tego transportowca wojkowego dopiero wówczas została opublikowana w Anglii, gdy można było przeczytać ją w prasie Stanów Zjednoczonych.

Deputowany z kół robotniczych sir Archibald Southby zaatakuje prawdopodobnie Duffa Coopera z powodu t. zw. śledztwa w sprawie przekonań. Równoległe do tych ataków parlamentarnych przeciwko ministrowi informacji posuwa się cięplą, zaostrzająca się krytyka wszystkich planów angielskich.

Duff Cooper musi przekonać się, że życie prywatne angielskiego obywatela należy tylko do niego samego i że ten dyktanda sposób ministerstwa informacji kroczącemu się o wszystko, przekroczył obecnie miarę do zniesienia granice.

„Daily Mail” domaga się wprowadzenia w miejsce ministerstwa informacji, ministerstwa Inicjatyw. Równocześnie pro-

ciwko mianowaniu dyplomaty zawodowego Maurycego Petersona szefem propagandy zagranicznej ministerstwa informacji. „Daily Mail” skarży się na to, że publicystyka zagraniczna jest za mało skuteczną.

Odwagzne wyznanie „News Chronicle”

(=) Genewa, 31 lipca. „News Chronicle” omawia w artykule wstępnym, nacechowanym poważną treścią angielskie widoki na Bałkany i zwodnicze nadzieje co do niemiecko-sowieckiego konfliktu.

Omawiając rozmowy salcburskie, które dla dyplomatów londyńskich były równoznaczne z nowym ciosem, dochodzi nawet „News Chronicle” do pełnej rezygnacji konkluzji: „Wielka Brytania nie może się niczego spodziewać dla siebie po ostatnim rozwoju wypadków na Bałkanach”.

Zupełne zamknięcie portu londyńskiego.

(=) Nowy Jork, 31 lipca. Cieszący się największym nakładem dziennik nowojorski „New York Daily News” donosi z Londynu, że admiralicja angielska z powodu nieustannych niemieckich ataków powietrznych zmuszona była zamknąć zupełnie port londyński dla komunikacji okrętowej.

Równocześnie został sparaliżowany prawie zupełnie ruch okrętów w portach New Castle, Hull i Southampton. Urządzenia portowe i szerokie tereny koło Southampton zostały poważnie uszkodzone przez niemieckie ataki powietrzne, a miejscowa ludność została prawie zupełnie ewakuowana.

Dziennik amerykański dodaje w związku z tem, że zamknięcie angielskich portów wschodnich i południowych w Kanale La Manche spowoduje poważne podrożenie materiałów wojennych i surowców, które to państwo wyspiarskie zmuszone

jest koniecznie sprowadzać z imperjum, ze Stanów Zjednoczonych i innych stron. Poza to Anglia stanęła przed ciężkim zadaniem przewożenia importowanych towarów z wybrzeża zachodniego do południowej i środkowej części Anglii. Raty ubezpieczeniowe za okręty zostały już podwyższone o 20 proc., a niektóre towary sprowadzane ze Stanów Zjednoczonych podskoczyły w cenie do 150 proc.

Tysiąc angielskich dzieci wyładowało w Kanadzie. Nowy Jork, 31 lipca. W pewnym, bliżej nieokreślonym porcie kanadyjskim wyładowało w poniedziałek 1000 dalszych dzieci z Anglii.

Były to przeważnie dzieci zamożnych rodzin. Na pokładzie tego samego okrętu przybył również Maurio Rothschild, członek paryskiej galezi tej rodziny, który zdołał zabezpieczyć sobie większą część swego majątku. (p)

Hinduska partja kongresowa domaga się utworzenia rządu narod. (=) Rzym, 31 lipca. Jak donosi „Giornale d'Italia” hinduska partja kongresowa ratyfikowała po 8-godzinnej dyskusji 95 głosami przeciw 47 uchwałę, powziętą w dniu 7 lipca przez kongres w Nowych Delhi, w sprawie zażądania od Anglii zgody na natychmiastowe utworzenie hinduskiego rządu narodowego, jako pierwszego kroku do stworzenia zupełnej niepodległości Indyi.

Wybuch magazynu amunicji w Gibraltarze. (=) La Linea, 31 lipca. W poniedziałek o godzinie 11-tej przedpołudniem wydarzyła się w Gibraltarze olbrzymia eksplozja, która wysadziła szyby okienne we wszystkich domach, położonych w pobliżu granicy.

Jak słyhać z miarodajnego źródła, eksplozja z nieznaną dotychczas przyczyną, powalen magazynu amunicji.

Oskarżony Mandel...

Genewa, 31 lipca. Na temat losów parowca „Massiglia” i jego pasażerów krążyły ostatnio najrozmaitsze pogłoski, częściowo o bardzo sensacyjnym zabarwieniu, które jednak nie odpowiadały prawdzie. Także i wiadomości, że okręt ten przybił ostatecznie do Marsylii, gdzie pasażerowie otrzymali zakaz wydalania się z miasta, nie została potwierdzona.

Prawdą natomiast jest, że dawny minister spraw wewnętrznych Mandel znalazł sposobność do opuszczenia „Massiglia” i do udania się do Algieru, prawdopodobnie w tym celu, aby na jakiś czas zniknąć z oczu publiczności. Krok ten nie uszedł jednak uwagi władz francuskich i sędzia śledczy w Meknes (Marokko) otrzymał rozkaz wszczęcia śledztwa przeciwko bliżej nieokreślonej osobie z powodu przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu państwa. W ciągu śledztwa okazało się, że chodzi tu o deputowanego departamentu Zyrondy Jerzego Mandla. Udał on się z Algieru do Meknes, aby stawić się do dyspozycji sędziego śledczego.

Na temat postępowania przeciwko Mandlowi nie wydano ze strony urzędowej francuskiej żadnego oficjalnego komunikatu. Można jednak przyjąć, że śledztwo narazie zostanie skierowane przeciwko Mandlowi z posunięciem b. ministra w tym czasie, kiedy między rządami Francji i Anglii była rozpatrywana możliwość złożenia broni przez Francję. Mianowicie, gdy Churchill pewnego dnia przybył do Francji, wówczas nie ułatwiono mu kontaktu ze wszystkimi członkami gabinetu francuskiego oraz z wyższymi dowódcami wojskowymi, lecz Reynaud i Mandel jedynie przeprowadzili z nim rozmowę. Właśnie z uwagi na to nadużycie władzy ma obecnie Mandel odpowiadać przed sądem. Czy jednak proces zostanie przeprowadzony zdala od Francji — w Marokko, to jeszcze nie jest ostatecznie zdecydowane.

W związku z badaniem spraw naturalizacyjnych we Francji pisze „Jour” między innymi: Aby proces oczyszczenia został gruntownie przeprowadzony, muszą zarządzenia rządu być uzupełnione przez cały szereg reform. Najważniejszą z tych reform, które obecnie są opracowywane, a które w najbliższym czasie otrzymają moc ustawy, jest nowy statut obcokrajowców.

Dziennik „Oeuvre” omawia sprawę utajnienia partii zjednoczenia. Kłeska militarna — pisze dziennik — potoczyła również kres dawnym partiom. Teraz musi być założona jedyna partja, w której znajdą się wszyscy Francuzi, a mianowicie „partja Francji”.

W pewnych kołach francuskich w Vichy istnieje obawa, że Anglia dokona zamachu na Syryję. Po zbombardowaniu bowiem rurociągu naftowego w Haifie przez włoskie samoloty, jest możliwe, że rząd brytyjski będzie usiłował opanować inny rurociąg, którego zakończenie znajduje się w Syryi. Zamachowi temu ma jednak zapobiec francuska armia wschodnia, której wprowadzenie demobilizacja już się rozpoczęła, ale szybko ją przerwano i pozostawiono armię w stanie wojennym, aby móc w odpowiednim czasie skutecznie interwenjować.

Nad czym obradowała konferencja w Hawannie?

Hawanna, 31 lipca. Na konferencji przedstawicieli państw amerykańskich w Hawannie przedstawiono w ub. tygodniu siedem wniosków. Przedstawiciel Boliwii postawił wniosek wybudowania linii kolei żelaznej od wybrzeża Atlantyku do Oceanu Spokojnego, a to od miasta Santos w Brazylii przez Bellwię do miasta Arica w Chile.

Następnie wnioski zostały przedstawione przez Stany Zjednoczone, przy czym jeden z nich zawierał ogólne wytyczne co do gospodarczej współpracy, bez wnikania jednak w szczegóły. Drugi wniosek był skierowany przeciwko „propagandzie kierowanej przez obce rządy”.

Trzeci wniosek Stanów Zjednoczonych dotyczył posiadłości państw nieamerykańskich na półkuli zachodniej i proponował, aby w razie konieczności pięć państw amerykańskich przejęło protektorat nad pewnymi terenami. Czwarty wniosek dotyczył zawarcia panamerykańskiego układu na ten sam temat, mając na celu nieuznanie żadnych zmian w suwerenności na półkuli zachodniej i zwalczanie odpowiednich aktów. Piąty wniosek dotyczył działalności dyplomatycznej konsularnych placówek w amerykańskich republikach i przeszkodzeniu mieszaniną się tych placówek do stosunków amerykańskich.

Siódmy wniosek został przedstawiony przez przedstawiciela Kuby i dotyczył również zmian w suwerenności na półkuli zachodniej. Kuba zaprojektowała, aby rezerwy amerykańskie przejściowo obsadziły te tereny, z tym jednak, że kolonie te będą miały prawo ogłosić się nie-

podległymi, albo przyłączyć się do innych państw amerykańskich.

Aż do chwili upływu terminu zgłaszania wniosków na konferencji w Hawannie, zgłoszono ogółem 30 wniosków, które mają być przez tę konferencję rozpatrzone. Według dotychczas nadeszłych wiadomości, wnioski te nie zawierają żadnych specjalnych nowości i dotyczą głównie spraw, które zostały już umieszczone na porządku dziennym.

Co do sprawy neutralności, to postanowiono zatwierdzić wytyczne, zaproponowane przez wydział konferencji w Rio de Janeiro. Dotyczą one spraw internowania, pomocniczych okrętów wojennych, dopuszczenia łodzi podwodnych i sposobu przekazywania wiadomości. Ostatni rozdział odnosi się do gospodarczej współpracy. Chile i inne państwa życzą sobie tańszej taryfy przewozowej, podczas gdy rząd Stanów Zjednoczonych przedewszystkiem kładzie nacisk na zjednanie sobie państw Ameryki łacinskiej przez liczne subwencje.

Formalnie doreczonej plan Stanów Zjednoczonych przewiduje zakup nadwyżki zbiorów ibero-amerykańskich państw za gotówkę. Jak wiadomo, Roosevelt zażądał na ten cel 500 milionów dolarów, które mają być wydane przez bank związkowy dla handlu zagranicznego. Wszystkie trudne problemy, dotyczące spraw celnych i frachtowych mają być oddane gospodarstwu wydziałowi wewnętrznemu-amerykańskiemu do dalszych obrad. Rozciąga się to także i na sprawy europejskich kolonii w Ameryce.

Jako siedzibę najbliższego posiedzenia konferencji ustalono Rio de Janeiro.

Południowa Ameryka nie chce się izolować.

Rio de Janeiro, 31 lipca. Brazylijskie dzienniki, omawiające narady konferencji hawańskiej, dochodzą do przekonania, że bramy wiodące do Europy, nie mogą zostać przez tę konferencję zamknięte.

Najwybitniejszy dziennik „Journal de Brazil” w Rio de Janeiro stwierdza w poniedziałek, że utworzenie defensywnego bloku państw iberoamerykańskich nie oznacza zerwania stosunków z jakimkolwiek państwem czy kontynentem, zwłaszcza co do spraw gospodarczych. Wiele produktów Ameryki Południowej znajduje się w Europie, a w Europie, już z tego względu istnieje powód do utrzymania tej tradycji. Dziennik brazylijski podkreśla, że gospodarza wymiana z krajami europejskimi nie może nigdy wpływać na postanowienia, których celem jest zagwarantowanie niezależności południowej Ameryki.

Ze swoich zapatrywań na sytuację wojenną w Europie, pismo nie robi żadnej tajemnicy. Zaznacza ono, iż jest przekonane o rychłej normalizacji sytuacji w Europie i stworzeniu nowego porządku.

Już z uwagi na oczekiwanie przyszłego ukształtowania się Europy kraje południowo-amerykańskie, zdaniem pisma, nie mogą się izolować przy pomocy jakiegoś muru. Jeśli wprowadza się metody, służące do utrzymania ich politycznych ideałów, to nie oznacza to wcale zerwania połączeń ze światem i zamiaru życia w zamkniętym kole swych interesów. Hasło „Ameryka dla Amerykan” oznacza tylko formułę polityczną — oświadcza pismo — nigdy jednak przeszkodą w gospodarczej roz-

budowie, która z natury rzeczy leży w interesie każdego kraju.

Również drugi wielki dziennik Rio de Janeiro „Correio” stwierdza w swym poniedziałkowym artykule wstępnym, że handel z Europą przyniósł samej Brazylii wielkie korzyści. Wywóz do Europy przyniósł saldo aktywne w wysokości 3,31 milionów funtów w złocie, wobec 1,3 miliona funtów w złocie dla całego wywozu do Ameryki północnej i środkowej. Jest to, jak zaznacza pismo, nie przypadek, ale wymyk skonsolidowanych i ustabilizowanych stosunków gospodarczych ze Starym Światem. Zarówno co do pojemności, jak i znośności Europa stoi w zagranicznym handlu Brazylii na pierwszym miejscu.

Jakiegokolwiek postanowienia konferencji nie mogą zerwać starych węzłów, które łączą południową Amerykę z Europą. Zostało to stwierdzone przez Argentyńczyków, ale również odnosi się do Brazylii. Obecna wojna nie prowadzi do upadku Europy, przeciwnie należy się raczej liczyć z nadzwyczajnym rozwojem gospodarczym. Brazylija musi się dlatego zgóry przygotować, aby natychmiast po zakończeniu wojny podjąć na nowo stosunki z Europą.

Ograniczenia benzynowe w Turcji.

Berlin, 31 lipca. Władze tureckie postanowiły celem ograniczenia konsumpcji benzyny zmniejszyć liczbę stacji benzynowych w ten sposób, że np. towarzystwo „Schell” z 17 stacji zatrzymuje sześć, a towarzystwo „Socon Vacuum” z 24 —

dziesięć stacji. Również w zakresie ruchu taksówek nastąpiły ograniczenia w ten sposób, że tylko połowa taksówek może każdego dnia być czynna. (P)

Podziękowanie króla Wiktora Emanuela dla Adolfa Hitlera.

(=) Bsrllin, 31 lipca. Król i cesarz Wiktor Emanuel przesłał Adolfowi Hitlerowi w odpowiedzi na jego depeszę gratulacyjną z okazji jubileuszu 40-letniego wstąpienia na tron telegram następujący:

„Dziękuję Panu bardzo za przesłane mi serdeczne życzenia, które sprawiły mi nieklamana radość. Z równą serdecznością przesyłam Panu najgorętsze życzenia dla Pana i mężnych sprzymierzonej Niemiec.”

Wiktor Emanuel”.

Odjazd delegacji litewskiej do Moskwy.

Kowno, 31 lipca. Litewska delegacja, która ma wręczyć prośbę o przyjęcie Litwy do Związku sowieckiego, odjechała we wtorek o godz. 12.40 do Moskwy.

Rząd litewski postanowił, obok ustanowionego niedawno ministerstwa przemysłu, uruchomić również ministerstwo handlu. Na skutek postanowienia gabinetu ministrów zniesiono używanie zwrotu „pan” w rozmowach.

Rosja zwróci Finlandji archiwa.

Helsinki, 31 lipca. Obecnie toczą się pertraktacje z rządem sowieckim na temat zwrotu aktów, ksiąg i przedmiotów historyczno-kulturalnych z odstąpionych terenów.

Pierwsze pertraktacje ograniczyły się do zwrotu archiwów, obecnie jednak będą one rozciągnięte również na biblioteki.

Głosy hiszpańskie o sytuacji w Anglii.

(=) Madryt, 31 lipca. Sprawozdawca morski dziennika „Informaciones” omawiając sytuację Anglii pisze, że jeszcze przed 10-u miesiącami Wielka Brytania była nie tylko „królową mórz”, ale także — według swego własnego pojęcia — najwyższym sędzią w polityce międzynarodowej.

Sprawozdawca dochodzi do przekonania, że przyczyną bankructwa światowego znaczenia Anglii należy szukać w dziedzinie moralnej i potęgi Wielkiej Brytanji polegającej dotychczas na wielkim „bluffie”.

Porównuje on Albion z bogatym skapcem, który nieustannie grozi swoim złota i w ten sposób usiłuje wykluczyć wszelką konkurencję, w rzeczywistości jednak kiedy sprawa idzie na ostre, jest zbyt skąpy, aby naprawdę zaryzykować swoje wielkie kapitały, bojąc się je stracić.

Odnosi się to również do Anglii, która obawia się przez użycie całej siły swojej floty narazić się na stratę zarówno tej floty, jak i swojej pozycji pierwszej potęgi morskiej. Skoro świat przejrzał obecnie tę grę angielską, sprawa Anglii jest temsamem ostatecznie przegrana.

Bandyci zrabowali 108.000 dolarów.

Wielkie wybuchy w stanie nowojerskim. Nowy Jork, 31 lipca. Z Ausbury Park w stanie New Jersey donoszą o niebywałym czynie gangsterskim. Trzej uzbrojeni bandyci napadli w jaeny dzień w najruchliwszym punkcie miasta na dwóch postach bankowych i zrabowali im 108.000 dolarów. Po dokonaniu napadu bandyci zdołali zbiec przygotowanymi z wozami samochodami.

W mieście Camden, położonym również w stanie New Jersey, wydarzyło się kilka poważnych wybuchów, skutkiem których czterech robotników zostało zabitych, a 27 zostało ciężko rannych. Szkada materialna obliczana jest na milion dolarów.

„Homo sapiens”

Obrazek prawdziwy.

— Bez wątpienia, — zdarzają się w życiu jednostki obdarzone genialną intuicją. — Bez wątpienia — na jakiś sto lat chyba rodzi się fenomen, dla którego fakt jakiś, związany z przyszłością, jest wiadomy na długi czas przed swym zaistnieniem.

Nie wkraczam stanowczo w dziedzinę metamatematyki, nie upieram się w obstawianiu za spirytystycznym lub gonię za abstrakcyjnymi zjawiskami magnetyczno-fluidycznymi jaźni, ale stanowczo również jestem przekonany, że w zakątkach naszego ducha drzemią ukryte siły i zdolności tajemne, wyzwalane nagle pewnego razu buntem woli, odruchem poniewieranego własnego „ja” — oświecające nasz umysł wielkimi poznaniem, dające nam zdolność przewidywania nieomylnego i straszliwiego konsekwentnego.

Wtedy, jako mądry naprawde — patrzmy z politowaniem i odcieniem pogardy na tych, co jeszcze nie osiągnęli najwyższego stopnia wtajemniczenia — w pocie czoła gną karkę pod jarzmem codziennej doli i nie umieją wydobyć z ukrycia własnej utajonej potęgi, któraby nad szary tłum ich wyniosła i genjuszami zrobila. Dixit! — i otarłszy pot z czoła, sapia ciężko po tak długiej poroze, pam P., dobry mój znajomy, rozanielonym wzrokiem spojrzal na niebo.

— Pan może nie wierzy mi? — spytał po chwili porywco.

Oczywiście przytaknąłem, przykuty do miejsca przeszywającym jego spojrzeniem, a dla objaśnienia czytelnika dodaje, że takie mniej więcej refleksje snuł wobec mnie pam P., gdy zaintrygowany jego nie-

łowego 5 razy w tygodniu i to od 10-ciu już dni, zacząłem go ostatecznie, prosząc o wyłożenie mi powodu, zmuszającego go do odbywania niemal codziennego spaceru ulicami: Łobzowska, Dumajewskiego i Podwałem do urzędu pocztowego.

Dzisiaj atoli, zamiast dźwigać pod pachą pudełko lub pakiet, jak to miało dotąd miejsce, szedł, mneac wesoło, a środkiem jezdni człowiek jakiś pchał na dwukółowym wózku ogromny drewniany kufer solidnie kutym żelazem i zaopatrzony dwoma potężnymi zamkami.

W takich zapewne a nie innych kufrach znaleźć musiał hrabia Monte-Christo bajeczne 13-milijardowe skarby, stworzone płodną fantazją Dumasa, na tajemniczej wysepce, wśród fal morza Śródziemnego.

— Moje uszanowanie drogiemu panu! — jakże tam cenpe zdroweczko? — zacząłem politycznie, postanawiając łąać beczelnie w tym sensie, że nie wiem niby, dokąd chodził od tyłu dni.

— Te... owszem, nawet tego, wcale, — dziękuję — Otarł pot z czoła i spojrzal ukradkiem na olbrzymi kufer, przyspieszając kroku, bo wózek oddalił się już dość znacznie, mającąc pod „Florjanką”, gdy my byliśmy jeszcze na rogu Asnyka.

— A jakże czezigodna małżonka pana i córeczka? — usiłowałem nadać głosowi swemu pochlebne brzmienie!

— Bardzo tego... owszem, dziękuję — rzucił, prędzej ruszając z miejsca, roztrągnięty widocznie... — Pan może w stronę kolei? — spytał mnie nagle, prawie biegnąc za wózkiem, znikającym na rogu Basztowej i Długiej.

— Na sam dworzec — kłamałem w najlepszym, nie chcąc go stracić dzisiaj, gdy postanowiłem wysnać wiadomości z niego, choćbym miał pół dnia czasu na to stracić...

— Widzi pan... — ciągnął, idąc szybko — ja tylko madam ten kufer na bagaż i potem pogadam... Nawet bardzo rad z tego

jestem, że z panem spotkałem się, bo panu wyłoży teorię transeendentalnej emanacji przeczucia... to znaczy, że ja od dzisiaj... — i zaśmiał się radośnie, podskakując wesoło.

Odsunąłem się nieco, stropiony najwyraźniejszą nieomogą umysłową pana P. Jasnymi stały mi się jego ostatnie wdrówki na pocztę z pakunkami i teraz z tym kufrem... Zapewne uraz psychiczny. Manja prześladowca. Lekkie nadwyżenie władz umysłowych... Szok nerwowy na tle autopsychoz... A może megalomanja? Pożuje na spedytora? Ale już byliśmy na dworcu. Wypaliłem papierosa na ulicy, gdy pan P. z kwitem w ręku pojawił się uśmiechnięty koło mnie.

— O, zaraz planty... siadziemy na ławeczce... — zagadał. — Widzi pan, człowiek jako jednostka fizyczna — mówię — stanowi pewien odrębny świat od swej istoty duchowej... — i oto wyłożył mi jedynym tehem wetęg niniejszego opowiadania.

— Ja twierdzę, — dowodził mi, siadając na ławce, co też uczyniłem, — że gdybym żył w przeszłości, — z całą pewnością wybito-by dla mnie drugi medal z napisem: „sapere auro”. Pan mnie rozumie?

Odsunąłem się znowu niezadowolony. Wolałem czemus być teraz w pewnej odległości od niego. A gdyby nagle napadło go co?

— Rozumiem... — odparłem niepewnie. Pan kształci umysł w okultyzmie...

Spojrzal na mnie ze zgrozzeniem. — Ja tylko silna wola i wrodzona lub wyrobiona zdolność przewidywania u-

wdowcem. Żona z córeczką wyjechały na wieś. Czy i mnie nie należy się też jakiś odpoczynek? Dopiero od dzisiaj będę go miał! Widział pan ten kufer? Teraz odpocznę z pewnością! Gdybym nie tracił odrubną psychologia, gdybym nie miał nauczony doświadczeniem, daru przewidywania przyszłości na terenie mego małżeńskiego podwórka, — panie! — nie odpocząłbym do dnia jej powrotu z letniska, co pewnie nastąpi z końcem sierpnia. Patrz pan, co te 2 tygodnie od jej odjazdu zrobiły ze mnie... Postarzałem się o rok, jeżeli nie więcej! Pan się uśmiecha! O, czytaj pan, to zakończenie jej pierwszej kartki w 3 dni po odejściu: „...i zaraz przysłał mi te niebieską żorzetową bluzeczkę z kwadratowymi guziczkami, eo wisi po prawej stronie w szafie i szeroka szarfe, jest na półce w zielonym pudełku z pomadek...”

Tak było napisane istotnie. Pani Emilia najwidoczniej zapomniała tego i owego w gorące pakowania.

„A tu, znowu w dwa dni później — wyciągnął drugą kartkę pan P., — widzi pan!...i te pantofelki z paskami na niskim obcasie i podwiązki Tilusi, bom zapomniała zabrać z necesera na szafie...” A tu pisze w tydzień po wyjeździe — wyjął pomięty list — „...i zaraz mi odbierz i chciej wysłać, mój drogi, te sukienkę, com dała przera-

biać do krawcowej i nie oddała mi palpa dotąd, choć tu miała posłać zaraz za mną...”

Panie! Już do wczoraj wysłałem 10 paczek! Pan pojmuje? Dziesięć! Pan dziś widział ten kufer? Spakowałem wczoraj do niego wszystkie jej fatalaszki, jakie znalazłem w domu i nawet kołdry z łożek i firanki! Posłałem! A co, będę jeszcze do końca sierpnia co dzień na pocztę latał? Przewidzia-

łem to... Teraz odpocznę, ja — homo sapiens!

— Od 2-oh tygodni jestem siomianym.

Stefan Krasinski (Krasinski)

Z DNIA.

Natchnienie.

Kraków, w lipcu.

Odrzucił energicznym ruchem głowy długie włosy z czoła, przejechał po nich t. zw. nerwową ręką, spojrzal przez okno, za którym widać było podwórko domu, spojrzal na kalendarz, który wyraźnie wskazywał na koniec miesiąca, splunął elegancko na podłogę, poruszył się ruchem wirowym na krześle, powiedział pod nosem „psia krew” i zaczął pisać.

„Nad światłem rozspiewały się skowronki. Czerwona tarcza słońca poczęła ginać w przestworzach. Młodzi przytulili się w miłosnym uścisku...”

— Nie, to nie to, co potrzeba! To jeszcze zbyt mało poetyczne!

Podrapał się jednym palcem u prawej ręki po głowie i pisał dalej.

„Usta ich złączyły się, jak dwa płatki róży. Z oczu Haliny popłynęły rzęsiste łzy, jak krople rosy, migocące milionem ogní, jak świętojańskie robaczki w noc sierpniową, a również i Januszowi zrobiło się dziwnie na sercu.

— Nigdy mnie nie opuścisz? — zapytała Halina.

— Gdzie ty Kaja, tam ja Kajus! — odpant Janusz, cytując z pamięci „Quo vadis”.

— Kto się kaja?

— Nikt! To jest takie powiedzenie z jakiejś powieści Mickiewicza.

Znowu się namyślił. — Miałem napisać sentymentalną nowelę. Nie wiem, czy doszłoby zale do siebie przemawiają.

Wyrzucił zapisaną już kartkę, wziął inną i zaczął pisać na nowo — dalszy ciąg swej salonowej powieści.

„Wężowym ruchem skradal się baron Sergjusz Walgodesko de Baranienóski do pokoju hr. Ireny. Najprzód jednym rzutem oka objął sytuację, a potem drugim rzutem swojego pięknego ciała objął hrabinę, spoczywającą, jak waż bou po północy, w kołnierzu w sosie musztardowym na prawdziwym tapczanie. Później jej była tak sprytnie skrojona, że przystawała tam, gdzie trzeba, a odstawała tam, gdzie nie trzeba. Oczy jej były jak heban, zrobione na mahon, ręce toczono na domowej tokarce, pozostała reszta z drobnymi ciałami z checińskiego marmuru, nogi w ilości dwóch sztuk tkwiły w pantofelkach z zielonego włusu na wysokim podbitcu z drzewa. Baron Sergjusz Walgodesko de Baranienóski nigdy nie widział jej piękniejszej, zresztą było w pokoju ciemno, jak w bruku i murzyna. Ale nie przeszkadzało to baronowi, gdyż dobrze znał zakrety i wykręty jej sypialnego pokoju. Wobec tego wszystkiego zaczął się skradac na czubkach pięt, w stronę małego sekretarzyka. Nerwowo poczęły ręce jego przebiegać po szufladach, szukając tamtego zamka, o twierdzącego najciekawszą szufladę.

— Perły! Perły! — myślał po cichu baron Sergjusz, jak to się zwykle dzieje, gdy głośno się mówi. W perłach tych spoczywała nadzieja jego przyszłości. Zabrał do tychczas hr. Irenie wszystko, co miała; zabrał jej serce, jej miłość, nadzieję na przyszłość, książeczkę czekonna, a teraz chciał jej jeszcze zabrać klejnoty. Bo baron Sergjusz był człowiekiem obytym w świecie; wiedział, że za wszystko się płaci, zwłaszcza za wrzucenia, których dostarczał ofiary Irenie.

— Niezłe, niezłe — mruczał poeta do siebie, czytając to, co napisał. — Bedzie z tego powieść towarzyska, high life'owa, jak sto diabłów. Muszę tylko jeszcze wprowadzić jakieś sceny z występów, z opery, przyjęcia u ministra Eskro-Kesku, będą mieć czytelnicy obraz wielkiego świata. Ale teraz trzeba będzie opracować stronę psychologiczną tej sprawy. Przecież Sergjusz musi odczuwać jakieś wątpliwości co do swego postępowania. Dusza jego musi walczyć!

Chwycił znów za pióro i pisał dalej:

„Już chwytaly jego pożądliwe palce sznur perł, już miał je schować do kieszeni, kiedy naraz przed oczyma jego stanęła piękna postać Ireny, jak znak zapytania, jak wykrzyknik, jak znak paragrafu. Ten ostatni przypomniał mu kodeks karny, niebieski mundur policjanta, niebieskie, jak lazur morza Egejskiego oczy ukochanej. — Czy ja się zachowuję jak dzentelmen? — przemknęło mu z chyżością 15 km na godzinę przez jego głowę. Czy to jest „fair”, czy to jest „comme il faut”, jednym słowem, czy jestem szwinią czy baronem? — To mi się udało! Każdy zrozumie, że tak myślą i wyrażają się ludzie wyższych sfer.

Ale wnet się zasmucił. Miała to być scena decydująca całej powieści, miała sprowadzić załamanie się bohatera i wykazać szlachetność hrabiny Ireny. Ale nie wiedział, jak to uzewnętrznić i wyrazić. Wstał od stołu i zaczął chodzić po pokoju. Nie zajmowało mu to wiele czasu, bo pokój był bardzo mały. Czuł się, jak genjusz, jak tytan, walczący z przeciwnościami.

— Hez cierpien i boleści musi przeżyć poeta, zanim zdola stworzyć wiekopomne dzieło — myślał.

Ale mógł z taką samą słusnością dodać: a ileż boleści i cierpien musi przeżyć czytelnik, zanim te badury doczyta do końca! Niniejsza również! Zegnam!

Xz.

Ceny jarzyn od wytwórcy za 100 kg.

Kalafjor szt. I. sort. zł. 0,90, kalafjor szt. II. sort. zł. 0,60, kalafjor szt. III. sort. zł. 0,25, cebula z nacią zł. 40.—, rabarbar zł. 20.—, ogórki świeże zł. 50.—, groszek w łuskach zł. 120.—, fasola szparagowa zł. 80.—, szpinak zł. 60.—, pietruszka z nacią zł. 80.—, buraki (w. 1 kg. z nacią) zł. 0,20, marchew cukrowa (w. 1 kg.) zł. 0,30, rzodkiewka (w. 15 szt.) zł. 0,20, rzodkiew (w. 5 szt.) zł. 0,20, sałata (sztuka) zł. 0,06, kalarepa (sztuka) zł. 0,08, kapusta włoska (sztuka) zł. 0,20, kapusta biała zł. 15.—, bób zł. 60.—, ziemniaki nowe zł. 50.—.

Ceny owoców i grzybów od wytw. Wiśnie (I. sorty) zł. 90.—, wiśnie (II. sorty) zł. 60.—, jabłka kompotowe zł. 200.—, poziomki zł. 150.—, agrest zł. 70.—, porzeczki zł. 55.—, maliny (I. sorty) zł. 120.—, maliny (II. sorty) zł. 100.—, borówki zł. 50.—, borówki litr zł. 0,30, grzyby prawdziwe (I. sorty) zł. 250.—, grzyby jadalne (II. sorty) zł. 180.—, grzyby liszki (kurki) zł. 120.—.

Ceny jarzyn na placu targowym. Kalafjor (sztuka I. sorty) zł. 1,20, kalafjor (szt. II. sorty) zł. 0,80, kalafjor (sztuka III. sorty) zł. 0,35, cebula z nacią zł. 0,50, rabarbar zł. 0,25, ogórki świeże zł. 0,65, groszek w łuskach zł. 1,60, fasola szparagowa zł. 1.—, szpinak zł. 0,75, pietruszka z nacią zł. 1.—, buraki (w. 1 kg. z nacią) zł. 0,25, marchew cukrowa (w. 1 kg.) zł. 0,40, rzodkiewka (w. 15 szt.) zł. 0,25, rzodkiew (w. 5 szt.) zł. 0,25, sałata (sztuka) zł. 0,08, kalarepa (sztuka) zł. 0,10, kapusta włoska (sztuka) zł. 0,25, kapusta biała zł. 0,18, bób zł. 0,75, ziemniaki nowe zł. 0,60.

Ceny owoców i grzybów na placu targowym. Cytryna (szt.) 0,20 zł, wiśnie (I sort.) 1,20 zł, wiśnie (II sort.) 0,30 zł, jabłka kompotowe zł. 2,60, poziomki zł. 1,80, porzeczki zł. 0,80, maliny (I sort.) zł. 1,60, maliny II sort. zł. 1,30, borówki zł. 0,70, borówki litr zł. 0,40, grzyby praw. (I sort.) zł. 3,40, grzyby jadal. (II sort.) zł. 2,40, grzyby liszki (kurki) zł. 1,60.

Drób żywy lub bity, kury zł. 4.

Ceny jarzyn w sklepach. Kalafjor (szt. I sort.) zł. 1,40, kalafjor (szt. II sort.) zł. 0,90, kalafjor (szt. III sort.) zł. 0,40, cebula z nacią zł. 0,55, rabarbar zł. 0,30, ogórki świeże zł. 0,70, groszek w łuskach zł. 1,80, fasola szpar. zł. 1,10, szpinak zł. 0,80, pietruszka z nacią 1,10, kurabi (w. 1 kg z nacią) zł. 0,30, marchew cukr. (w. 1 kg) zł. 0,45, rzodkiewka (w. 15 szt.) zł. 0,30, rzodkiew (w. 5 szt.) zł. 0,30, sałata (sztuka) zł. 0,10, kalarepa (sztuka) zł. 0,12, kapusta włoska (sztuka) zł. 0,30, kapusta biała zł. 0,20, bób zł. 0,80, ziemniaki nowe zł. 0,65.

Ceny owoców i grzybów w sklepach. Cytryna (szt.) zł. 0,23, wiśnie (I sort.) zł. 1,40, wiśnie (II sort.) zł. 0,90, jabłka kompotowe zł. 2,80, poziomki zł. 2,00, agrest zł. 1,20, porzeczki zł. 1,00, maliny (I sort.) zł. 1,80, maliny (II sort.) zł. 1,40, borówki zł. 0,80, borówki litr zł. 0,50, grzyby praw. I sort. zł. 4, grzyby jadalne zł. 2,60, grzyby liszki (kurki) zł. 1,80.

Drób żywy lub bity. Kury zł. 4,50.

KRONIKA

Tymczasowe uregulowanie sądownictwa administracyjnego w Generalnym Gubernatorstwie.

(=) Kraków, 31 lipca. Ostatni Dziennik rozporządzeń część I. Nr. 47 z dnia 29 lipca 1940 r. zawiera: rozporządzenie o zatwierdzeniu mierniczych przysięgłych w Generalnym Gubernatorstwie, rozporządzenie o tymczasowym uregulowaniu sądownictwa administracyjnego w Generalnym Gubernatorstwie, rozporządzenie o ogłaszaniu obwieszczeń, oraz trzecie rozporządzenie dewinowe dla Generalnego Gubernatorstwa. Dziennik można nabywać w urzędzie wydawniczym Kraków I., skrytka pocztowa 110. Abonenci mogą wpłacać prenumeratę na pocztowe konto czekowe (Warszawa Nr. 400).

Ograniczenia w zużyciu koksu.

Kraków, 31 lipca. Kierownik urzędu gospodarowania węglem dr. Meyer wydał za-

rządzenie w celu ograniczenia zużycia koksu. W myśl tego zarządzenia używanie samego koksu do opalania urządzeń centralnego ogrzewania jest zakazane. Koks należy mieszać z odpowiednią ilością węgla a kotły centralnego ogrzewania, przystosowane do opalania samym węglem, mogą być używane do opalania koksem.

Jeśli w domu znajduje się specjalne urządzenie do grzania wody, wówczas wolno je uruchamiać tylko w dwa dni w tygodniu, a mianowicie w piątek i w sobotę. Przepis ten nie odnosi się do szpitali i zakładów specjalnych. Co do urządzeń dla grzania wody w pralniach i fabrykach, to kierownik urzędu gospodarowania węglem może wydać uregulowanie specjalne.

STAN WODY NA WISLE wynosił w dniu 31 lipca w Krakowie minus 220, w Zawichoście plus 167.

GODZINY PRZYJĘĆ INSTYTUTU STOMATOLOGICZNEGO. Instytut Stomatologiczny w Krakowie ul. Garncarska 9, I p. zawiadamia, że obecnie ludność polska może korzystać z leczenia w Instytucie codziennie w godzinach 8—11 i 15—17.

(JO) NOCNE DYŻURY APTEK W KRAKOWIE we środe 31 b. m.: Krowoderska 74, tel. 149-56; Rynek Główny 22, tel. 137-04; św. Gertrudy 1, tl. 136-90, Długa

HENRYK LEIWA.

GENEWSKA PRZYGODA

14

To już nie była sala balowa, ale chyba sala jakiegos muzeum sztuki...

Cała podłoga była zasłana makatami wschodnimi. Na dwóch ścianach wisiały rzędem stare obrazy. Na stolikach była poustawiana antyczna porcelana i figurki ze złota i kości słoniowej. Pod trzecią ścianą, która tworzyła tafla szklana ustawione były rzeźby. Na środku sali stał wielki stół, na którym mieniły się kolorami tęczy antyczne klejnoty...

Vera podbiegła do tego stołu i mapawała wzrok bransoletami z rubinów i szmaragdów w misternej renesansowej oprawie.

Alicje bardziej zainteresowały dzieła sztuki. Podeszła do rzeźb. Były jej jakieś dziwnie znane...

Popiersie Westalki! — Jej ukochana rzeźba! Ależ to były dzieła z muzeum Revillod!

Podbiegła do obrazów... Tak! Poznawała je wszystkie! To był ten sam Leonardo da Vinci, ten sam Rembrandt i Poussin! A tu... Alicji aż tohu zabrakło ze wrzucenia! Tu wisiał przecież ukochany Murillo jej ojca!!

— Missis Pippermint! — podbiegła do Very, która nie mogła oderwać wzroku od rokokowej miniaturowej, przedstawiającej Ledę z Iabędziem, oprawionej w różowe perły. — Pani Verol! Znalazłam obraz mego ojca! — wykrzyknęła prawie głośno.

— Ciszej, moja mała! — przypominała ją Vera. — No to się przecież świetnie składa! Ale to wszystko wygląda jakby było wystawione na sprzedaż i to tu w podwodnej sali willi Heaven... To trochę dziwne... — poczęła się zastanawiać.

Podwodna sala willi „Niebo”... coś to Alicji przypominało... Ach prawda!... „niebo zatonię!” To była przecież część sztywni i dzisiejsza data!... Ach więc dziś może miały być sprzedane te skradzione rzeczy w podwodnej sali willi „Niebo!”

Alicja podzieliła się swemi przypuszczeniami z Vera, ale missis Pippermint nie była tem zbytju rozentuzjuszowana.

— Dobrze, dobrze moja droga! Może masz rację! Ale teraz przedewszystkiem musimy odszukać twojego adoratora! Znam tu jeszcze kilka zakamarków. Pewnie go tam gdzieś ukryli. Szukoda czasu tracić, bo mogliby zauważyć naszą nieobecność, a to mogłoby być bardzo niebezpieczne...

Vera zaprowadziła teraz Alicję po szerokich schodach na niewielką galerję, która ciągnęła się dookoła sali balowej. Wzdłuż ścian ciągnęły się wnęki z drzwiami.

— To są separaty! — objaśniła Missis Pippermint. — Za jednymi z tych drzwi powinien się znajdować, według moich obliczeń pan Astor, chyba że go umieścili w gabinecie dyrektora, który się znajduje tam na końcu kruzganka.

Otwieraly teraz znanym już mechanizmem drzwi za drzwiami, ale separatyki były puste... Tak doszły aż do przedostatniej. Tam za drzwiami słychać było czyjeś niecierpliwe kroki...

Missis Pippermint nacisnęła mały czerwony guzik energicznym ruchem, drzwi się otworzyły i... obie kobiety stanęły przed lufą rewolweru van Brinkena!

— Cóż za niespodziewana wizyta! — głos van Brinkena brzmiał sarkazmem.

— Chciałyśmy tylko... — Alicja nie wiedziała co powiedzieć. Ten człowiek mierzył ją takim bezwstydnym spojrzeniem.

— Chciałam mej przyjaciółce pokazać sale balową — wtrąciła z dziecinnie niewinną minką missis Pippermint.

— I zobaczyłyście zadużo! — w głosie van Brinkena brzmiała teraz groźba. — Wejdźcie bliżej! Nie będziecie zresztą tu same i tamten zadużo chciał się dowiedzieć!...

Rzeczywiście nie były same! Na kanapie leżał Jerzy! Na jego trupio bladej twarzy znać było cierpienie...

— Jerzy!... — Alicja przypadła do choro-

— Żyje jeszcze — objaśnił zimno Holender. — Ma to tylko swemu niezwykle silnemu organizmowi do zawdzięczenia, a może trucizna była źle dawkowana. Ale długo już żyć nie będzie! To samo zresztą odnosi się do was! — głos van Brinkena — nabrzmiał nienawiścią. — Chcieliście mi pomsuć największy trik mego życia... Ale ten Bimbokopulos jest większym idjota, jak się wydaje — dodał raczej do siebie. — Gdybym nie był przypadkiem w mojem biurze byłoby się wam udało uwolnić tego Astora i wydosłać się stad. Obserwowałam was cały czas... Zwłaszcza zgrabną postać Miss Wood... Szukoda taka ładna kobietkę dać na pożarcie rybkom w jeziorze, ale trudno!... Zostawie was teraz samych, bo muszę się naradzić ze współpracownikami, co z wami począć, ale nie próbujcie ucieczki. Zresztą missis Pippermint zapewne wie, że od wewnątrz te drzwi trzeba otwierać kluczem, które zwykle dostaje każde wesole towarzystwo, gdy się udaje do separatyki. A

4, tel. 102-94. Krakowska 9, tel. 102-51. Kazimierza Wielkiego 78, tel. 154-55; Szecepańska 1, tel. 104-02; Senatorska 5, tel. 135-78; Lubicz 7, tel. 121-82, Brodzińskiego 1, tel. 221-80.

(Jo) **TRAFIŁA KOSA NA KAMIEŃ.** Znany oszust pierścionkowy Feliks Gruca, bez stałego miejsca zamieszkania, próbował sprzedać bezwartościowe pierścionek za kwotę zł. 700.— Bolesławowi Charlińskiemu z Piotrkowa. Trafili jednak tym razem na „uświadomionego” reflektanta, który oszusta oddał w ręce policji.

Policja zatrzymała Wawrzyńca Teofila, bez stałego miejsca zamieszkania, który usiłował sprzedać bezwartościowe pierścionki jako złote.

(Jo) **CHCIELI ROZBROIĆ POLICJANTA.** Przy ul. Podgórskiej, około godz. 20 trzech podejrzanych osobników zajmowało się przez dłuższy czas obserwacją domu. Gdy patrolujący sierżant policji, podejrzewając planowanie włamania przez osobników, zażądał od nich legitymacji, wówczas jeden z nich zbiegł, a pozostali dwaj chcieli rozbroić posterunkowego.

Przechodzący w tym czasie niemiecki żołnierz, pomógł policjantowi do ujęcia osobników. Franciszka Malowańca i Józefa Kuźmika, których zaprowadzono na komisariat.

(Jo) **KRADZIEŻE I WŁAMANIA.** Przy ul. Jasnej skradziono ze stojącego na ul. samochodu walizę z garderobą wartości zł. 1200.— na szkodę Anny Schreiber.

Do magazynów tekstylnych przy ul. św. Gertrudy 18 dokonano w nocy z dnia 29 na 30 bm. włamania, skąd skradziono różne materje wartości 20.000 złotych.

Na dworcu osobowym w Krakowie — skradziono Janowi Dłużniewskiemu walizę z garderobą wartości 700 zł. Policja poszukuje sprawców.

Nić pajęcza.

Ciekawe, że wśród wielu narodów nietylko europejskich, ale i azjatyckich są rozpowszechnione liczne legendy o pajaku i jego niciach.

Według starej opowieści japońskiej, pewnego dnia o świecie przechadzał się Budda w raj, nad brzegiem stawu, którego powierzchnię pokrywały kwitnące lotosy. Budda rzucił okiem w kierunku piekła, które znajdowało się pod spodem i tam na samym dniu ujrzał straszego zbrodniarza wijącego się w mękach.

Ale i w życiu owego zbrodniarza zdarzyła się jedna chwila, w której został on poruszony uczuciem litości. Pewnego dnia, idąc przez las, zobaczył na ścieżce czolgającego się pajaka. Już podnosił nogę, aby go zabić, gdy nagle zmieniając zamiar, rzekł: „Puzecież to maleństwo także chce żyć”.

Za ten odruch litości Budda postanowił zbrodniarzowi dać możność ocalenia się i rzucił mu na dno piekła srebrzystą nić, która na liściu lotosu snuł mały pajacek. Zbrodniarz pochwylił oburacz nie i zaczął piąć się ku górze. W tem spostrzegł, że setki innych potępieńców ucepilo się nici i z jej pomocą pragnie wydostać się z piekła. W obawie, iż nić pajęcza nie wytrzyma ciężaru tych ludzi, krzyknął: „Odeszpiecie się! To ja ocaliłem pajaka. Nić należy do mnie”.

W tej samej chwili nić pękła. Za jeden dobry czyn, za litość okazaną pajakowi, wszystkie winy miały być odpuszczone zbrodniarzowi, ale kiedy okazał się samolubnym, musiał natychmiast wrócić na dno piekła.

więc dowidzenia, moja mała! — spojrzal lubieżnie na Alicję i wyszedł zatrzasnawszy drzwi za sobą...

— A tośmy się wpakowały! — missis Pippermint była nietylko przerażona, ile zła. — Nigdy nie lubiałam tego Holendra! Ale mniejsza z tem! Popatrza Alicjo! On otwiera oczy!... — wskazała Jerzego.

Jerzy rzeczywiście odzyskiwał przytomność. Otworzył powieki i ujrzał nad sobą pochyloną ukochaną twarz Alicji... Czy to był sen?... Jej oczy patrzyły na niego z taką tkliwością...

— Alicjo!...

— Jerzy!

— Wiesz to nie jest sen?

— Przeszłam tu wyratować pana z opresji tak, jakosmy się umówili!... — Alicja starała się utrzymać ton bardziej oficjalny.

— I same przetośmy wsiakły — wyjaśniła missis Pippermint.

— Ależ to okropnel! — Jerzy uniósł się z kanapy. Czuł, że mu z każdą chwilą wracała siły. — Wiesz... więc pani, kochana panno Alicjo, naraziła się dla mnie na takie niebezpieczeństwo!... Ale na miłość Boską niech pani stad ucieka!...

— Drzwi zamknięte na jakiś wymyślny zamek, ale możemy spróbować moją szpilka od włosów... — poradziła missis Pippermint.

Jerzy zerwał się z kanapy, ale był jeszcze osłabiony. Zachwiał się i gdyby Alicja nie była go przytrzymała, byłby może upadł.

Chwilę trwali przytuleni... Jednak Jerzy poderwał się. Trzeba działać! Musi ratować Alicję!... za wszelką cenę!... Wziął szpilkę z rak Very i poczęł manipulować przy zatrasku...

(Ciąg dalszy nastąpi).

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

Obwieszczenie

Starosty Miejskiego.

Dot.: ochrony płodów ogrodniczych.

Usiłowania Zarządu Miejskiego z wiosny br., mające na celu podniesienie uprawy warzywa dla dobra wyżywienia ludności miejskiej — dały doskonałe wyniki. Zasadzono warzywa na obszarze o 240 ha, któryby w przeciwnym razie leżał odłogiem.

Polski Związek Ogródków Działkowych współpracował z tym chętnie, lecz skarży się teraz, że zachodzą w ogrodach warzywnych liczne kradzieże, pomimo zaprowadzonej ochrony policji polowej.

Polecilem zatem organom policyjnym, aby obostrzyły nadzór.

Na doniesienia ostro zareaguje się. Do uciekających złodziei będzie się strzelać.

Kraków, dnia 26 lipca 1940.

Starosta Miejski Schmid

Unieważnia się

miniejszym zaświadczenie przynależności do narodowości niemieckiej Nr. 38 (Kennkarte), wystawione na nazwisko Bruno Gramsch, Zakopane, Neumarktstrasse 2222, urodzonego dnia 3 lutego 1898 w Pabjanicach. Ostrzega się przed nadużyciem powyższego zaświadczenia.

Nowy Targ, dnia 25 lipca 1940.

Kreishauptmann.

1961k

Dr. Stanisław Maziarski

ordynuje w chorobach skórnych i wenerycznych od 3-4 pop.

Al. Słowackiego 1.

26151

LOKOMOBILE

parową 100 Ps Wofla lub Lanza na 10 Atm. z przegrzewaczem

z przegrzewaczem

w dobrym stanie kupię.

Zgłoszenia: Goniec Krakowski, „Nr. 26112”.

Kupimy

lekki 26238

samochód ciężarówkę

(1-1/2 T.). — Oferty „Ruch”

Kraków, Ostrog 3.

Papa dachowa

wysokogatunkowa

plaskowana, bitumiczna talko-

wana (biała) wagonowo po ni-

skich cenach z szybką dostawą.

Pozatem ter., asfalt, lepnik, carbolinum.

„Universal”, Starowiślna 28.

Tel. 12937. 1947k

MEBLE

kupuje

sprzedaje

bierze

w komis

Dom

Meblowy

Z. Wasilewska

Podwale 6

26234

Różne

SKRADZIONA

dnia 27 bm. karte

cukrowa Nr. 6989, na 4 osoby;

unieważniam.

26080

UNIEWAŻNIAM

zgubioną legity-

mację Ubezpiecz-

alni Spół. Nr. 7767-989

Zuzek

Franciszek. 26121

PREZYMJE

mały warsztat

ślusarski do na-

praw. Oferty: —

Goniec Krakow-

ski Kraków „Nr.

26176”. 26176

PLANOW

rysowanie, ko-

piowanie, prze-

pisywanie na

maszynie, powie-

nianie: Terlecki.

— Flo-

riańska 55, tele-

fon 180-25.

2685212.

WRÓŻBITA

ŚWIATOWYJ

SLAWY

poradzi najlepiej

kabala, tarokiem

egipskim. Sidd-

harta, Powisie 12

I. piętro. 25816

WODA

SZKLANA,

GESTA

do konserwowa-

nia jaj. 1 kg.

Zł. 2.70. Marja

Sierotwińska, —

Kraków, Sienna

26157

PIANINO

przyjme na prze-

chowanie pod

gwarancją, dam-

ski rower kupię

niedrogo. — Go-

nie Krak., Kra-

ków „Nr. 26115”.

26115

UNIEWAŻNIAM

skradzioną legi-

tymację wstępu

do rzeźni m. za-

świadczenie i

kartę zwolnienia

wyjazdu do Rze-

szy na nazwisko

Józef Byrzek,

ul. Daszyńskiego

50. 26117

W OKOLICY

działek, począt-

ku Deptaku zga-

biono 29. 7. mę-

ski zegarek na

reke „Doxe”. —

Uczciwego znala-

zcę uprasa się o

zwrot pod adre-

s: „Alba” —

Szczepańska 7.

26180

WYDAJE

smaczne i tanie

obiady z dwóch

lub trzech dań,

porcje obfite —

od 1 sierpnia —

od 2 zł. Zgłosze-

nia: A. Kopko-

wa, Konarskiego

18/14, oficyjna.

26169

BIELIZNĘ

naprawiam. Ja-

błonowskich 20,

m. 6. 26217

SZUKAM

zastępstwa arty-

kułów spożyw-

czych lub t. p.

Goniec Krakow-

ski Kraków „Nr.

26223”. 26223

WŁASCIWIE

komfortowej

wilii pod Kra-

kowem przyjmie

na przechowa-

nie meble, obra-

zy, dywany, pia-

niina, fortepia-

ny. Goniess Kr.,

Kraków — „Nr.

26104”. 26104

W CIĄGU

tygodnia pralnia

Franciszka Joga-

ły wykonuje che-

miczne czyszcze-

nie garderoby —

Kraków, Dietla

93. 26082

ELEKTRYCZNE

kuchenki, żelaz-

ka, piec, podu-

szki, suszki fry-

zjerskie do wio-

sów. Ceny znio-

żone. — Jedno-

nocześnie wykonujemy

instalacje, oraz

wszelkie naprawy

urządzeń elektry-

cznych. „Światło

motor”, św. Jana

13. 25879

BEZPŁATNIE!

Zobaczysz w lu-

strze pod wpły-

wem sugestji —

twarz złodzieja,

przyszłego męża,

żony, jeżeli za-

mówisz przepo-

wiednie genialne-

go medjum Marji

Rogowskiej, Kra-

DR. MROZOW-

SKI JÓZEF

lekarsz - dentysta

b. asyst. Instyt.

Stomatolog. U. J.

Kraków, Rynek

22. 26255

SĄD

GRODZKI

w Krakowie —

Oddziały cywilne

Dnia 18 lipca —

1940 r. I. 2. Nr.

763/40. Na wniosek

Marji Świągosto-

wej zarządza się

postępowanie ce-

lem umorzenia

czterech dowo-

dów zastawni-

czych bezmieni-

nych Komunal-

nej Kasy Osze-

dnosci — Miasta

Krakowa — Nr.

49398 z dnia 2-go

grudnia 1938 r.

Nr. 45399 z dnia

2 grudnia 1938

Nr. 49400 z dnia

2 grudnia 1938 r.

i wzywa się po-

siadaczy tych

dowodów zastaw-

niczych, — aby

zgłosili swe pra-

wa do sześciu

miesięcy od daty

ogłoszenia tego

wezwania. W ra-

zicie przeciwnym

uzna Sąd po bez-

skutecznym upły-

wie tego czasu-

kresu wymienio-

ne dowody zasta-

wnicze za umor-

dzona. 26148

SĄD

GRODZKI

w Krakowie Od-

ziały cywilne —

Dn. 5 lipca 1940

r. I. 1. Nr. 907/

40. Uchwała. Za-

rządza się postę-

powanie celem

umorzenia ksią-

żeczek oszczed-

nościowych Ban-

ku Gospodarstwa

Krajowego Od-

dział w Krako-

wie, a mianowic-

ie Nr. 42189 o

piewającej na

nazwisko Fritsch

Alfred, — Nr.

44257, opiewają-

cej na nazwisko

Fritsch Alfred,

Nr. 45391, Nr.

45849, Nr. 45904,

45924 opiewają-

cych na okazie-

la, i wzywa się

posiadaczy, aby

do sześciu miesię-

cy od daty ogłosze-

nia tego wezwa-

nia zgłosili swe

prawa, gdyż w

przeciwnym razie

Sąd uzna po bez-

skutecznym upły-

wie tego czasu-

resu książecz-

ki te za umorz-

zone. 26123

WAŻNE

DLA PAŃ!

Władysław, fry-

zjer damski z

Dunajewskiego

zawiadamia P. T.

Klientele, że ob-

ecnie pracuje w

Firmie Nowak —

ZONA

Jana i Józka

Brynicki dzie-

kują Panu Jano-

wi Kaczmarezy-

kowi za wiado-

mość o mężach i

proszą o bliższe

dane o nich. —

Wiadomość: Bry-

niczka Stefania,

Nowy Targ, po-

czta. 26092

BLAWATNIKA

rutynowanego z

